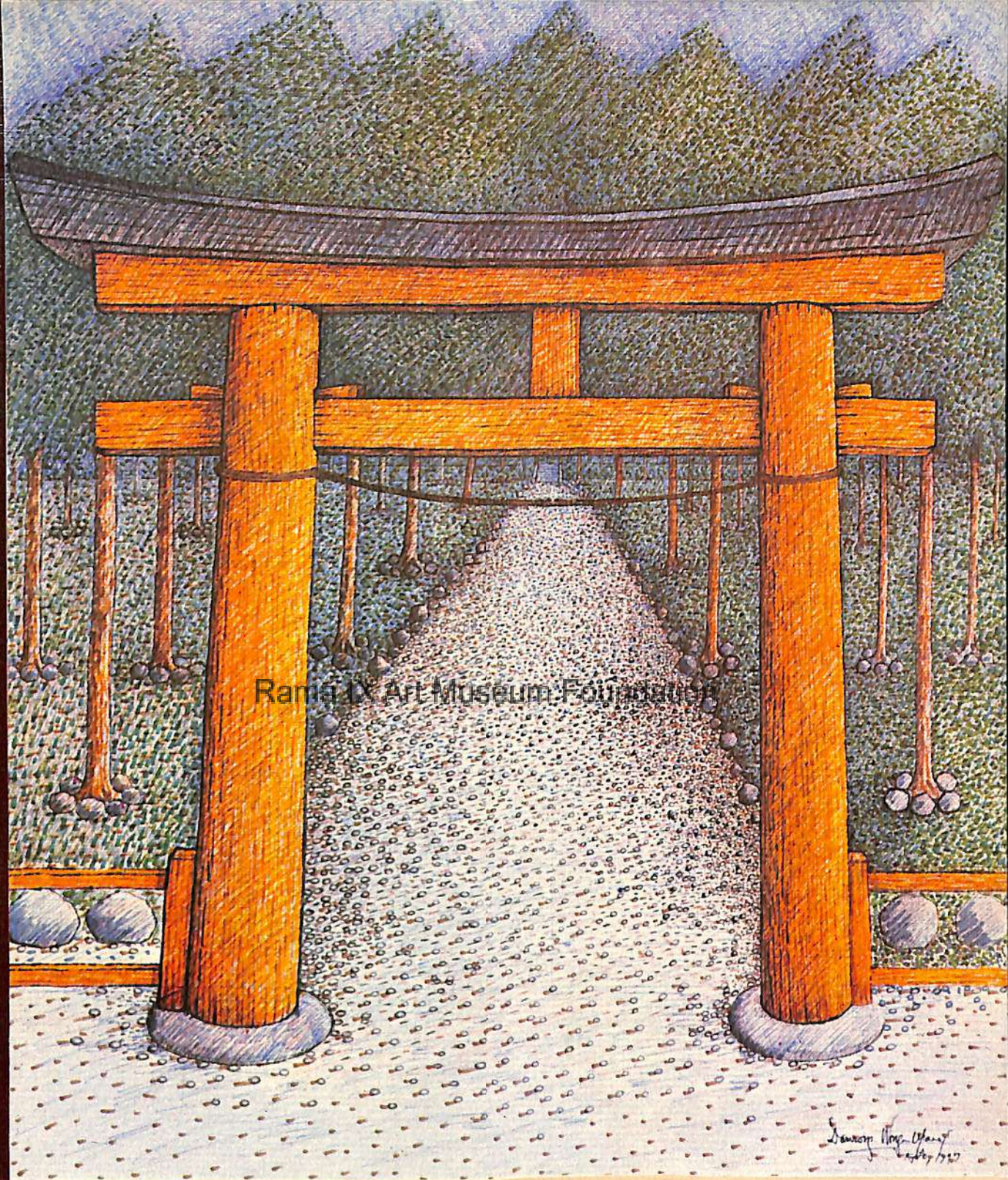

Rama IX Art Museum Foundation

Damrong Wong-Uparaj
1957

ดำรง วงศ์อุปราช
DAMRONG WONG-UPARAJ

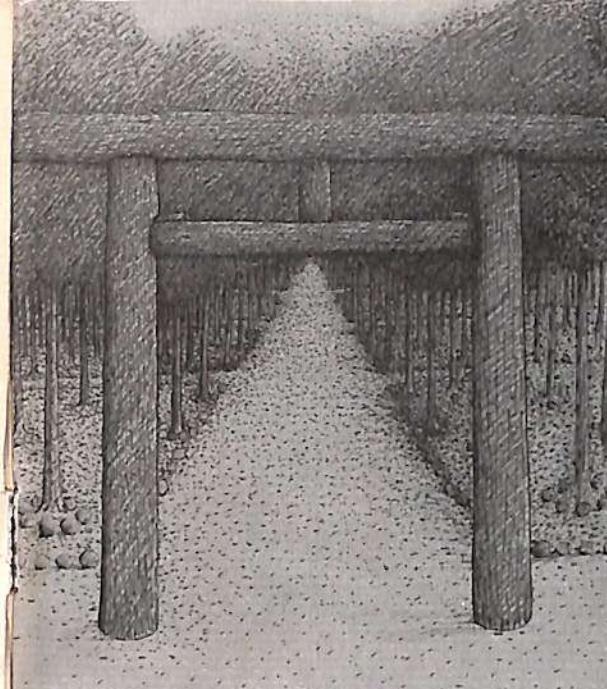

ดำรง วงศ์อุปราช

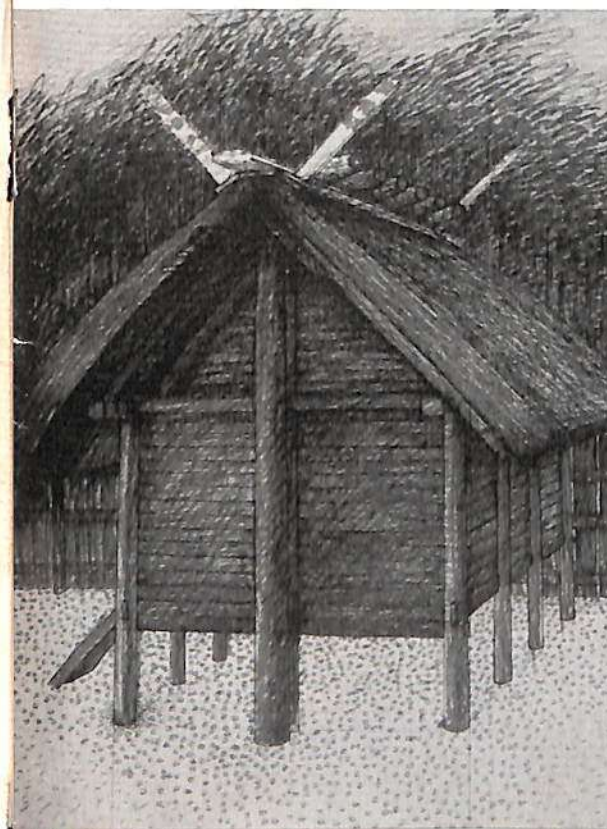
- 2479 : เกิดวันที่ 1 กันยายน
- 2499 : แสดงผลงานครั้งแรกในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ได้รับรางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงิน
- 2500 : เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 2503 : ได้รับรางวัลเกียรตินิยมอันดับ 1 เหรียญทอง การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ
- 2504 : ได้รับรางวัลที่ 1 การแสดงงานศิลปประจำปีของศูนย์กลางนักเรียนคริสเตียน ก.ท.
- 2505 : ได้รับปริญญาศิลปบัณฑิต ได้รับทุนบัตินิตศึกษาของบริติชคาวนิชิล ศึกษาที่สถาบันสเลตลอนดอน
- 2506 : แสดงผลงานเดี่ยวที่ หอศิลป์ปาสเซอร์ปารีส และหอศิลป์ ฌูมิโร ฟลอเรนซ์ ฟานกอย์ในยุโรป
- 2507 : แสดงผลงานเดี่ยวที่องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและที่สำนักข่าวสารอเมริกัน เชียงใหม่
- 2508 : สอนศิลป ประวัติศาสตร์ศิลป์ ประยุกต์ศิลป์ ศิลปวิจารณ์ มีวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือนครราชสีมา
- 2509 : จัดนิทรรศการ ศิลปะไทยร่วมสมัยที่ วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2510 : แสดงร่วมกับกลุ่มศิลปินปทุมวัน ก.ท.
- 2511 : ได้รับทุนมูลนิธิเจ.ดี. รอคคิเฟลเลอร์ที่สาม ศึกษาผลงานศิลปในสหรัฐฯ แสดงผลงานเดี่ยวที่หอศิลป์ 20 ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย ได้รับเชิญแสดงผลงานภาพพิมพ์ในงานแสดงภาพพิมพ์นานาชาติที่ญี่ปุ่น ฟานักในฟิลาเดลเฟีย

- 2512 : รับปริญญาศิลปมหาบัณฑิต ได้รับเชิญแสดงผลงานกับศิลปิน 16 คน ที่สถาบันศิลปร่วมสมัยของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย แสดงผลงานเดี่ยวที่โซลิดาริตีแคต มนิลา ฟานักในนิวยอร์ก ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปตะวันออกและตะวันตกที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย
- 2513 : ได้รับเชิญจาก รัฐบาล เยอรมัน จัดงาน ศิลป ใน ประเทศเยอรมนี สอนศิลปและประวัติศาสตร์ศิลปที่คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรที่นครปฐม
- 2514 : ได้รับเชิญแสดงกลุ่มที่บริติชคาวนิชิล ก.ท.
- 2515 : ได้รับเชิญแสดงกลุ่มที่คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 2516 : ได้รับเชิญร่วมประชุมผู้เชี่ยวชาญสุนทรียศาสตร์ และการศึกษาที่ยูเนสโก ปารีส ได้รับเชิญแสดงผลงานภาพพิมพ์ในงานแสดงภาพพิมพ์นานาชาติที่เจนีวา
- 2517 : เป็นผู้อำนวยการหอศิลป์ที่ระศรี
- 2518 : แสดงกลุ่มที่สวนประทีป นครปฐม
- 2519 : ได้รับทุนคางานและวิจัยของมูลนิธิญี่ปุ่น ศึกษาค้นคว้าศิลปญี่ปุ่นภายใต้การดูแลของมูลนิธิญี่ปุ่นและมหาวิทยาลัยเกียวโต ทำผลงานยุคญี่ปุ่น ฟานักในประเทศญี่ปุ่น
- 2520 : แสดงผลงานกลุ่มที่เก็นเซ็ง ที่สมาคมศิลปินญี่ปุ่นในโตเกียว เดินทางกลับประเทศไทยเดือนเมษายนเป็นผู้ดำเนินการร่วมจัดนิทรรศการศิลป์ที่รับเชิญของทีสโก้ ได้รับรางวัลวัฒนธรรมของรัฐบาลออสเตรเลีย ปัจจุบันเป็นอาจารย์และหัวหน้าหมวดวิชาทัศนศิลป์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่นครปฐม

Rama IX Art Museum Foundation

โทริ-2
12. Torii-2

วัดอิเซ-4
22. Ise Dai Jingu-4

นิทรรศการ

ผลงานยุคญี่ปุ่น

ดำรง วงศ์อุปราช

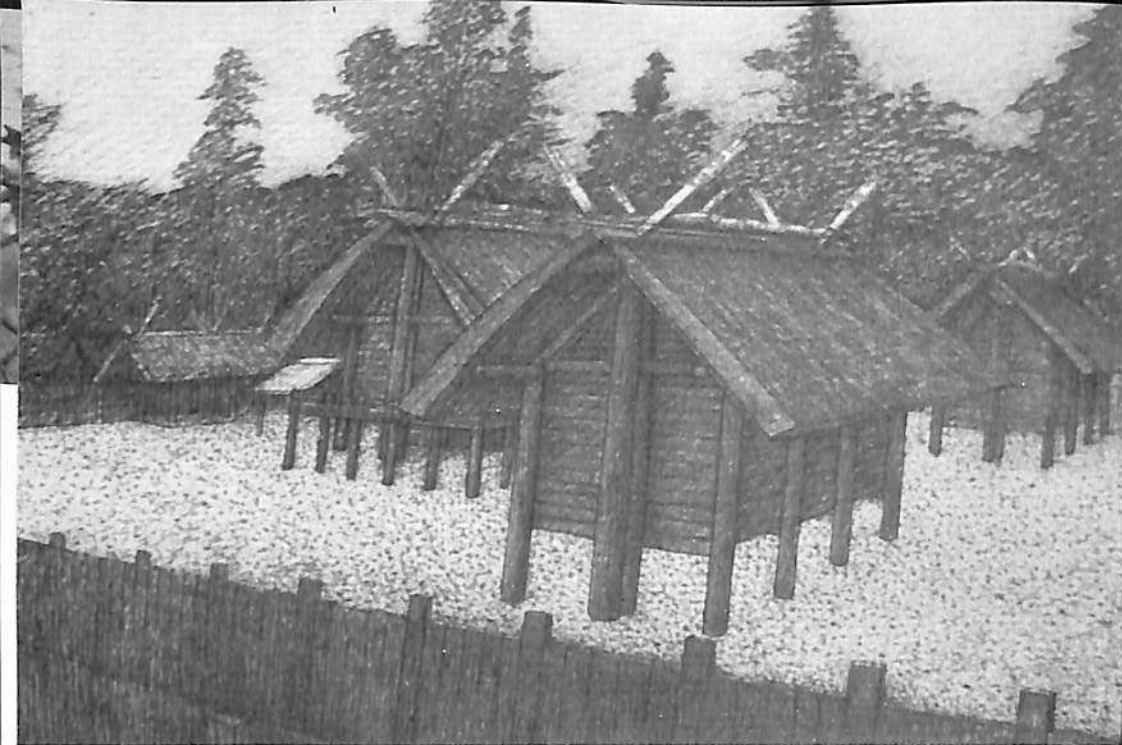
15-31 ธันวาคม 2520

สถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน ถนนพระอาทิตย์ ก.ท.ม.

AN EXHIBITION OF PAINTINGS
JAPAN PERIOD : 1976-1977
BY DAMRONG WONG-UPARAJ

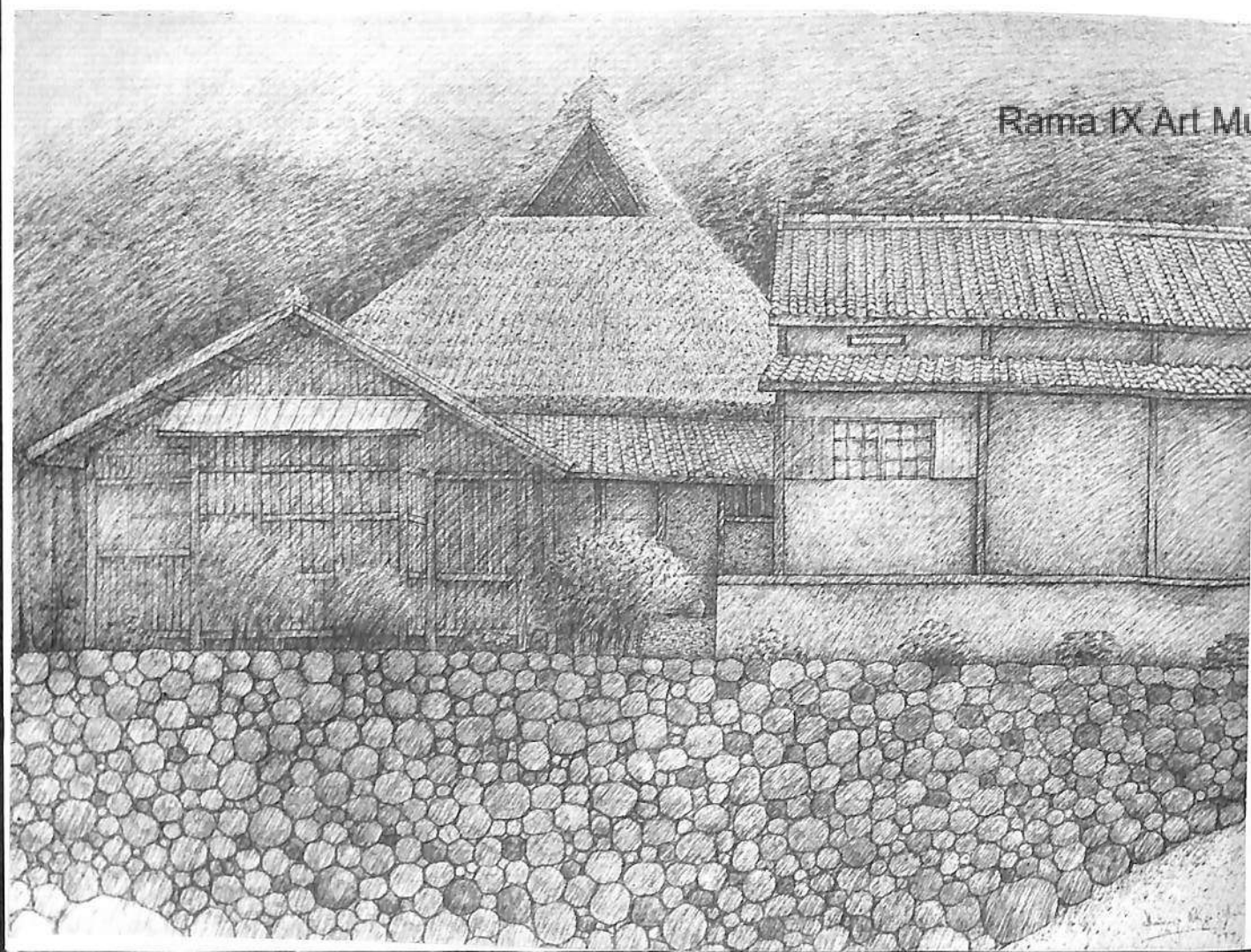
DECEMBER 15-31, 1977
GERMAN CULTURAL INSTITUTE
BANGKOK

CO-SPONSORS AND CO-ORGANIZERS :
JAPAN FOUNDATION BANGKOK OFFICE
GERMAN CULTURAL INSTITUTE,
BANGKOK

วัดอิเซ-1
19. Ise Dai Jingu-1

บ้านชาวนา-2
4. Farmhouse-2

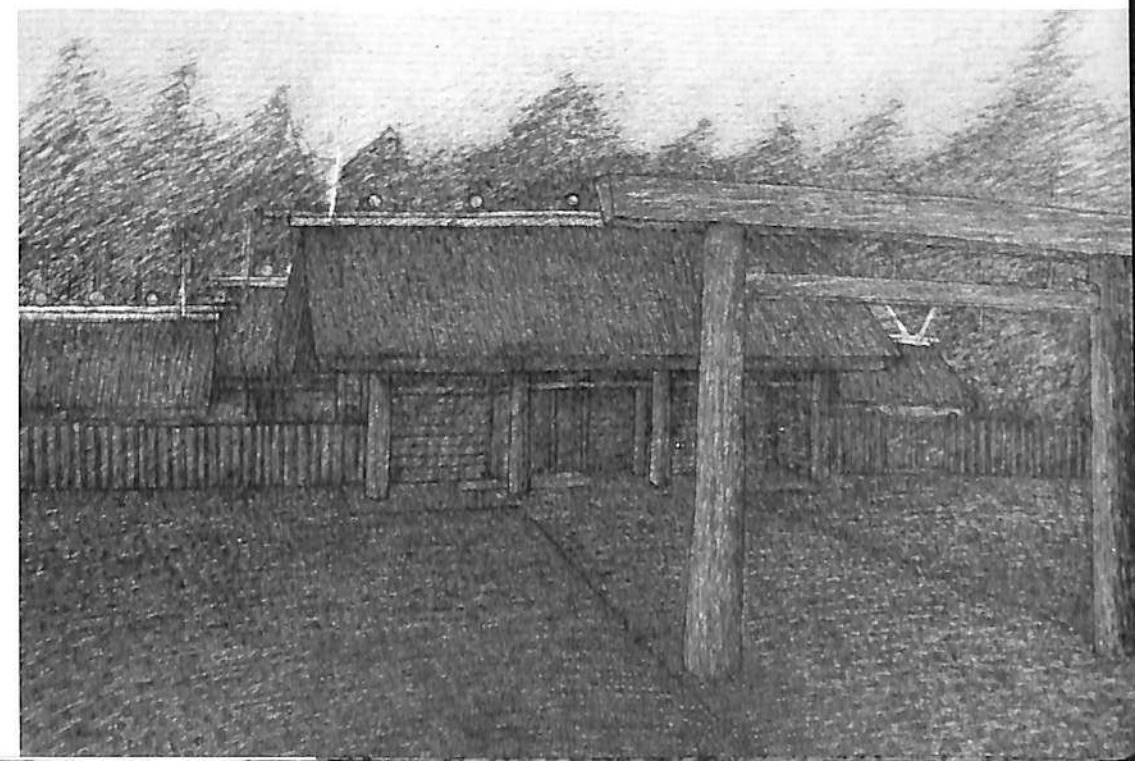

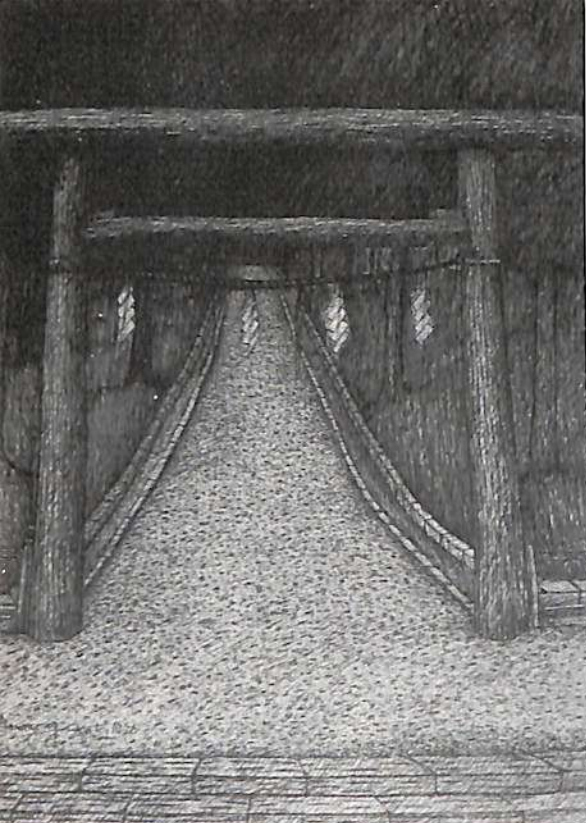
Rama IX Art Museum Foundation

10. Roof-2
หลังคา-2

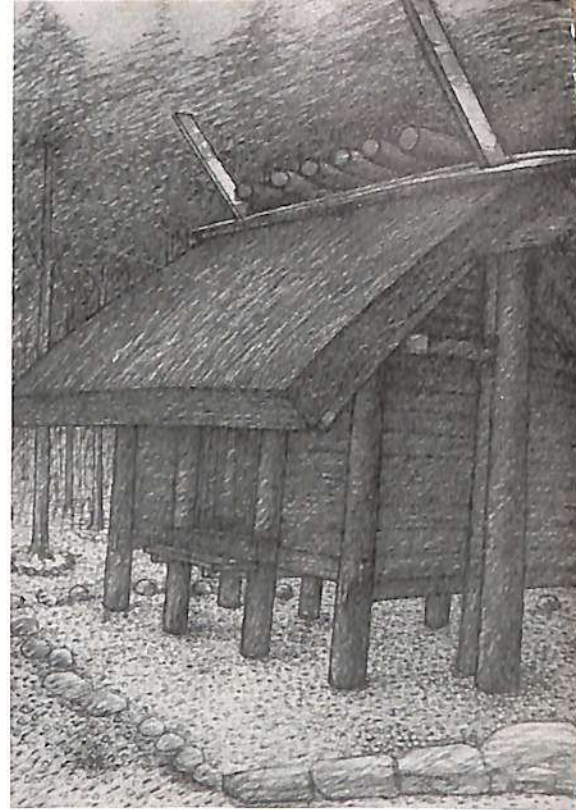
โทริ-5
15. Torii-5

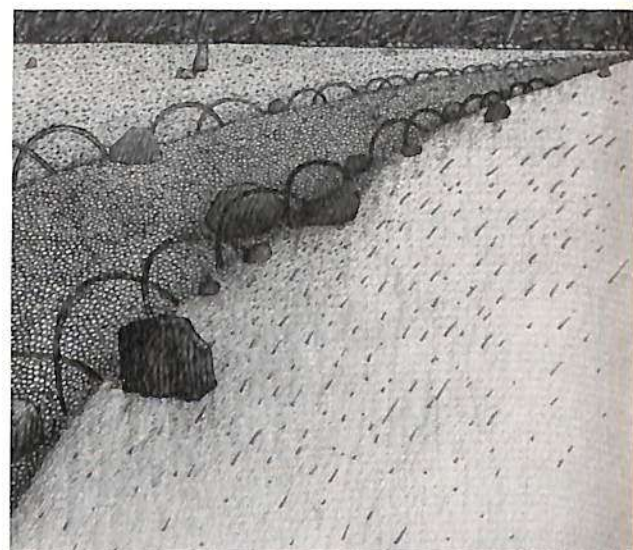

11. Torii-1
โทริ -1

ตะเกียง-1
36. Lantern-1

23. Ise Dai Jingu-5
วัดอิเซ-5

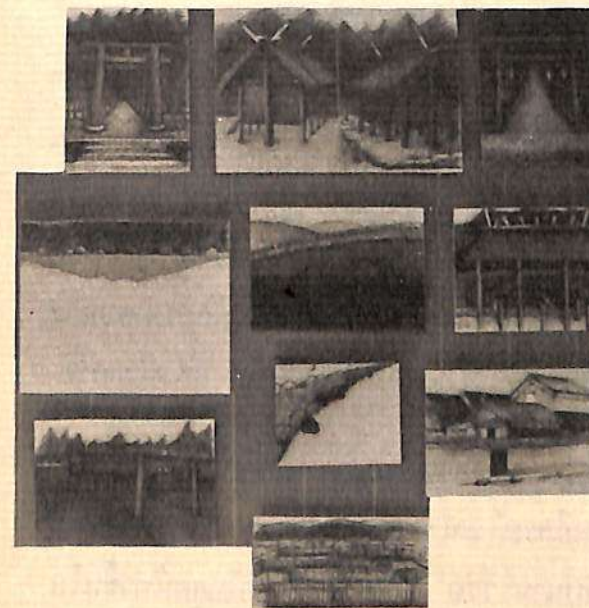
ฤดูหนาว-1
32. Winter-1

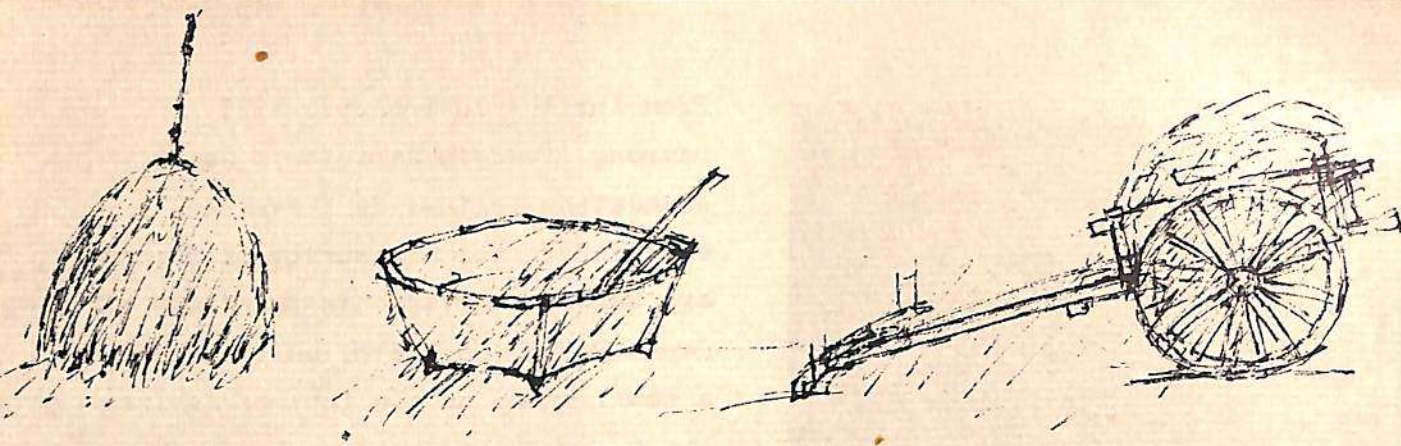
From April 1976 to April 1977
Damrong lived in Japan as a Japan
Foundation fellow. He travelled
extensively for his survey of Japanese
art before starting his paintings of
Japan Period in Kyoto, where he rented
a small house on the foot of Sekizan .

When he arrived in Tokyo in April 1976
he was confused and had no idea about
painting at all, but after having
been reading books on Japanese art and
visiting shrines and temples in Isumo
Nara, Ise, and Kyoto, he got some ideas
and inspirations and started working
on his creative project in Kyoto.

Rama IX Art Museum Foundation

In his works of this period, he was
trying to express his impression of
simplicity, peace and meditation in
which he found in early Shinto shrines
and Zen temples. As one year in Japan
was too short for him to survey and to
paint all parts of Japan, therefore
he decided to do only rural life
and early religious subjects which
inspired and impressed him deeply
because he spent more times with
rural areas and early art, so he
had not done much with his survey
of urban areas and modern art. Its
problem of time which he could not
solved.

ยุคต่างๆ ของดำรง วงศ์อุปราช

2498-2501 ภายใต้อิทธิพลของอิมเพรสชันนิสม์และโพสท์ อิมเพรสชันนิสม์ โดยเฉพาะผลงานของวินเซนต์-แวนโก๊ะก ฟานโกอยู่ธนบุรี และบางซื่อน

2502-2504 ศึกษาศิลปะไทยโบราณ สถาปัตยกรรมในแนวทางของตนเองในแบบจริง เสนอผลงานชุดชนบทไทยในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ฟานโกอยู่บางเขน นนทบุรี

2504-2505 ภายใต้อิทธิพลของคิวบิสม์ ผลงานชุดคลอง และคลองวาฬ นำออกแสดงในการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ และการแสดงของกลุ่มศิลปินหนุ่มมักกะสัน ผลงานหนักไปในการใช้เส้นสีและน้ำหนัก ซึ่งเป็นแนวโน้มของศิลปนามธรรม ฟานโกอยู่ที่บางแค ธนบุรี

2505-2506 เริ่มผลงานแบบนามธรรมในลอนดอน ทั้งการเขียนแสดงเรื่องราว และเรื่องจริงมาสู่การประพันธ์ เส้นสี และน้ำหนัก ฟานโก ในลอนดอน ปารีส และฟลอเรนซ์

2506-2508 ยุคนามธรรม การเผยแพร่ศิลปนามธรรมในประเทศไทย ลดการใช้สีลง เน้นในเรื่องน้ำหนัก ผลงานมีความเคลื่อนไหว และพลังการหมุน ฟานโกอยู่บางแค ธนบุรี

2508-2511 แสวงหาสัญลักษณ์เพื่อมาผสมกับการเขียนแบบนามธรรม ใช้สีฝุ่นและคอลลลาเพื่อให้งานมีชีวิตและพื้นผิวมากขึ้น ได้รับอิทธิพลของสีจากสิ่งแวดล้อมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฟานโกอยู่ที่นครราชสีมา และธนบุรี

2511-2513 ยุคฟีลาเตลเพีย และนิวยอร์ก หลังจากที่สามารถปรับตัวกับสิ่งแวดล้อมได้บ้างแล้ว เริ่มผลงานชุดสีน้ำเงิน ซึ่งใช้สี รูปเรียบง่าย และประหยัดเป็นการเขียนแบบ นามธรรมบริสุทธิ์ เป็นยุคของการมีสมาธิมากที่สุดยุคหนึ่ง รูปที่ใช้มีเพียงวงกลมและสี่เหลี่ยมเท่านั้น ฟานโกในฟีลาเตลเพีย และนิวยอร์ก

2513-2519 หลังจากที่ผ่านมายุคนามธรรมแล้วเริ่มเข้าสู่ความเป็นอิสระที่จะนำเอาสิ่งที่จริง และธรรมชาติมาจัดแบบนามธรรม ผลงานชุดทุ่งนาในยุคนี้ทำขึ้นในนครปฐม ยุคนี้เป็นยุคที่มีผลงานน้อยที่สุด เป็นยุคที่หาสมาธิได้ยาก ผลงานแต่ละชิ้นใช้เวลานานตามลักษณะของเทคนิคและผลงาน

ผลงานยุคญี่ปุ่น
โดย ดำรง วงศ์อุปราช

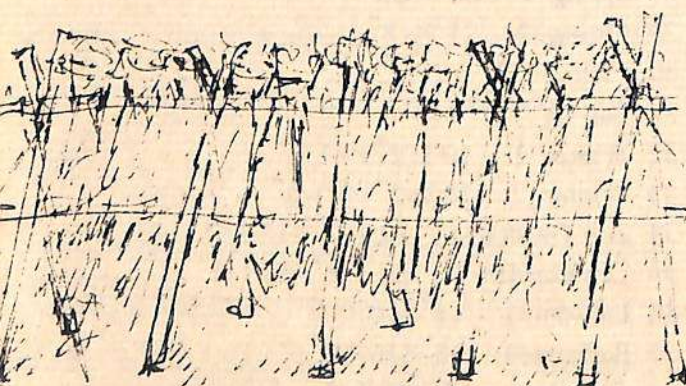
PAINTINGS : JAPAN PERIOD BY
DAMRONG WONG-UPARAJ

1 ทุ่งนา-1 15"×10 1/2"	1 Rice Field-1 15"×10 1/2"
2 ทุ่งนา-2 21"×18"	2 Rice Field-2 21"×18"
3 บ้านชาวนา-1 15"×10 1/2"	3 Farmhouse-1 15"×10 1/2"
4 บ้านชาวนา-2 30 1/2"×22 1/2"	4 Farmhouse-2 30 1/2"×22 1/2"
5 บ้านชาวนา-3 22 1/2"×15"	5 Farmhouse-3 22 1/2"×15"
6 บ้านชาวนา-4 21"×18"	6 Farmhouse-4 21"×18"
7 บ้านชาวนา-5 23"×19"	7 Farmhouse-5 23"×19"
8 หมู่บ้าน-1 21 1/2"×18"	8 Village-1 21 1/2"×18"
9 หลังคา-1 21"×18"	9 Roof-1 21"×18"
10 หลังคา-2 30 1/2"×22 1/2"	10 Roof-2 30 1/2"×22 1/2"
11 โทริ-1 15"×10 1/2"	11 Torii-1 15"×10 1/2"
12 โทริ-2 21"×18"	12 Torii-2 21"×18"
13 โทริ-3 15"×10 1/2"	13 Torii-3 15"×10 1/2"
14 โทริ-4 18"×15"	14 Torii-4 18"×15"
15 โทริ-5 15"×10 1/2"	15 Torii-5 15"×10 1/2"
16 โทริ-6 21"×18"	16 Torii-6 21"×18"
17 โทริ-7 21"×18"	17 Torii-7 21"×18"
18 โทริ-8 15"×10 1/2"	18 Torii-8 15"×10 1/2"
19 วัดอิเซ-1 15"×10 1/2"	19 Ise Dai Jingu-1 15"×10 1/2"
20 วัดอิเซ-2 21"×18"	20 Ise Dai Jingu-2 21"×18"
21 วัดอิเซ-3 21"×18"	21 Ise Dai Jingu-3 21"×18"
22 วัดอิเซ-4 15"×10 1/2"	22 Ise Dai Jingu-4 15"×10 1/2"
23 วัดอิเซ-5 15"×10 1/2"	23 Ise Dai Jingu-5 15"×10 1/2"
24 วัดอิเซ-6 15"×10 1/2"	24 Ise Dai Jingu-6 15"×10 1/2"
25 วัดอิซูโม-1 21"×15"	25 Isumo Taisha-1 21"×15"
26 ถนน-1 15"×10 1/2"	26 Road-1 15"×10 1/2"
27 สวน-1 21"×18"	27 Garden-1 21"×18"
28 ฤดูใบไม้ผลิ-1 21"×18"	28 Spring-1 21"×18"
29 ฤดูใบไม้ผลิ-2 21"×18"	29 Spring-2 21"×18"
30 ฤดูใบไม้ร่วง-1 21"×18"	30 Fall-1 21"×18"
31 ฤดูใบไม้ร่วง-2 21"×18"	31 Fall-2 21"×18"
32 ฤดูหนาว-1 10 1/2"×9 1/2"	32 Winter-1 10 1/2"×9 1/2"
33 ฤดูหนาว-2 10 1/2"×9 1/2"	33 Winter-2 10 1/2"×9 1/2"
34 สวนเซ็น-1 22 1/2"×15 1/2"	34 Zen Garden-1 22 1/2"×15 1/2"
35 สวนเซ็น-2 30 1/2"×22 1/2"	35 Zen Garden-2 30 1/2"×22 1/2"
36 ตะเกียง-1 15"×10 1/2"	36 Lantern-1 15"×10 1/2"
37 อิเคบานะ-1 15"×10 1/2"	37 Ikebana-1 15"×10 1/2"
38 โบสถ์-1 15"×10 1/2"	38 Church-1 15"×10 1/2"
39 ภาพร่าง-1 21"×18"	39 Sketch-1 21"×18"

9.

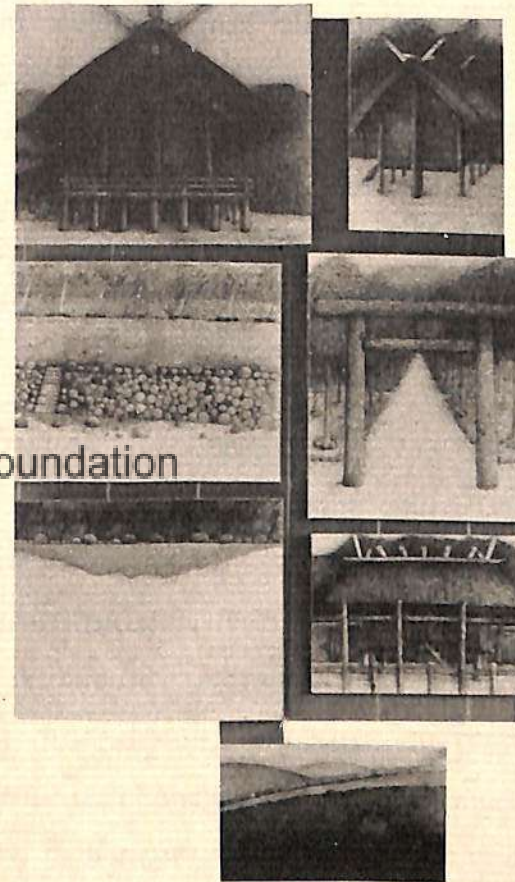
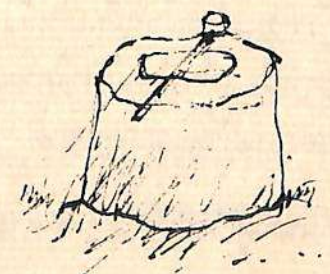

I am seeking
simplicity, ordinary
security, peace
concentration and meditation
to be expressed
in my work
DN.

1970-1976: Returning to nature, toward freedom of art form, using both abstract and natural forms. Beginning of Nakhon-Pathom period. Deeply involved with the idea of simplicity in art and life. Lived in Nakhon-Pathom.

เกี่ยวกับผลงานยุคญี่ปุ่น
ศิลปะและสถานที่ในญี่ปุ่น

ผู้เขียนเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นเดือนเมษายน 2519 โดยไปที่โตเกียวก่อน ตามแผนที่วางไว้จะไปอยู่เมืองเกียวโตซึ่งอยู่ใกล้ศูนย์กลางศิลปะโบราณ คือ เมืองนารา หลังจากที่ได้ที่พำนักในเกียวโตแล้วจึงเริ่มเดินทางไปดูงานศิลปะในเมืองอื่น ๆ เช่น อิชูโมะ ซึ่งมีวัดชินโตเก่าแก่ที่สุดวัดหนึ่ง เมืองอิเซ่ อูจียามาดะ ซึ่งมีวัดชินโตที่เก่าแก่และสำคัญที่สุด สำหรับเมืองนาราซึ่งมีผลงานพุทธศิลป์ที่เก่าแก่และสำคัญที่สุดนั้น ได้เดินทางไปทุกอาทิตย์ นอกนั้นก็ดูงานศิลปะในเกียวโต ซึ่งมีอยู่

มากมาย หลังจากใช้เวลาดูและอ่านหนังสืออยู่หลาย
เดือนจึงเกิดความคิดและความบันดาลใจที่จะเขียนภาพ
ได้ การที่จะทำให้เกิดความคิดนั้นต้องได้พบได้
เห็นวัดวาอารามและสถานที่มากมายหลายแห่ง องค์
ประกอบอีกอย่างหนึ่งก็คือบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม
ของญี่ปุ่นซึ่งมีความงามและความสงบทั่วๆ ไปประกอบ
กับมีเวลาที่จะนั่งคิดนั่งฝัน จึงสามารถสร้างสรรค์ผล
งานชุดนี้ขึ้นมา วัดวาอารามบ้านเรือนทุ่งนาเป็นสิ่งที่บัน
ดาลใจของผู้เขียนเป็นอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้มีความเรียบ
ง่ายและให้ความสงบในจิตใจ ความประทับใจในสิ่ง
เหล่านี้ผู้เขียนอยากถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ มิฉะนั้น
คงจะลบเลือนไปหมดในเวลาไม่นานนัก

ถึงแม้ว่าผู้เขียนจะมีความบันดาลใจและความประทับใจ
ในสิ่งดังกล่าวอย่างมากก็ตาม แต่ถ้าไม่สามารถหา
เทคนิคมาทำให้เป็นจริงขึ้นมาได้ ก็จะไม่มีการเขียน
ขึ้นมา

เป็นปรากฏการณ์ที่ประหลาดที่เกิดกับผู้เขียน วันหนึ่ง
ผู้เขียนทำปกหนังสือศิลปะพีระศรีโดยทดลองเทคนิค
ง่าย ๆ ผสมกันหลายอย่างทั้งสีและปากกาทำให้เกิดความ
คิดจะเอาเทคนิคนี้มาเขียนรูปที่ต้องการจะเขียน ซึ่งก็พบ
ว่าเหมาะสมที่สุด

เมื่อเกิดความพร้อมแล้วทุกด้านจึงเริ่มเขียนภาพอย่าง
จริงจัง ผลงานชุดนี้มุ่งในเรื่องความสงบเรียบง่ายประ
หยัดซึ่งเป็นอย่างเดียวกับศิลปะจีนโดยคุณค่าและศิลปะเช่น
โดยทั่วไป ซึ่งผู้เขียนมีอารมณ์และความรู้สึกใกล้เคียง

ด้วย ขนาดของผลงานเหล่านี้ไม่ใหญ่ ไม่ให้รู้สึก
ใหญ่โตมหึมา ผลงานเหล่านี้เป็นแบบธรรมดาสบาย
ไม่มีความสลับซับซ้อนและความยาก สำหรับความสงบ
นั้นมีมากในสิ่งแวดล้อมที่ผู้เขียนอยู่ บ้านขนาดเล็กกระ
ทัดรัดเชิงเขา เซกิซาน ด้านเหนือของเกียวโตเป็นที่
เหมาะสมที่สุดที่จะเขียนรูป จากจุดนี้จะเห็นวัดชินโต
เห็นหลังคากระเบื้องบ้านญี่ปุ่นทุกด้าน

ผลงานเหล่านี้เป็นเรื่องของกาลและเวลาเช่นกัน ผู้เขียน
ไม่ต้องการให้ภาพเหล่านี้เป็นภาพจริง มันเป็นเพียง
สัญลักษณ์ของสิ่งที่ได้พบได้เห็นเท่านั้น

บางครั้งพวกเราและอาจารย์เซนโซะชิมิซุของมหาวิทยาลัย
เกียวโตไปดูงานศิลปะตามวัดบนภูเขาในชนบท เรา
ได้เดินผ่านทุ่งนาหมู่บ้าน ได้เห็นบ้านชาวนาซึ่งยังทั้ง
รอยอดีตไว้ให้เห็น ทุ่งนาชาวนาและบ้านชาวนาเป็นพื้น
ฐานของสังคมญี่ปุ่นในอดีตเช่นเดียวกับของไทย ถ้าเรา
ต้องการรู้จักอดีตของญี่ปุ่นก็ต้องดูในชนบท ผู้เขียน
มีความคิดที่จะเชื่อมโยงประวัติปะทะความเป็นมาของวัด
ชินโตยุคต้นกับบ้านชาวนาซึ่งน่าจะเป็นไปได้ เพราะว่า
วัดชินโตนั้นโดยเฉพาะ ชิงเดน หรือ ฮองเดน นั้นถือ
ว่าเป็นบ้านของพระเจ้าในศาสนาชินโต (KAMI) ใน
ศาสนาชินโตไม่มีรูปพระเจ้านี้แต่บ้านของพระเจ้า ซึ่ง
เป็นที่เก็บสัญลักษณ์อันมีค่าหนึ่ง กระจากเงาหนึ่ง
และเพชรหนึ่ง เป็นที่ศักดิ์สิทธิ์ศาสนานี้มีมาตั้งแต่เป็น
ศาสนาของชาวบ้านและระดับชาติ

ภาพเขียนของผู้เขียนเกี่ยวข้องกับชนบทของญี่ปุ่น และ

ความเป็นมาของศาสนาชินโตและเซ็นภาพแรก ๆ เป็น
ภาพของบ้านชาวนาทุ่งนา ต่อมาก็คือภาพ โทริ
(Torii) ซึ่งผู้เขียนมีความประทับใจในโครงสร้างที่
ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โทริในสมัยแรก ๆ คงจะเป็นเพียง
การใช้ท่อนไม้ต่อกันง่าย ๆ โดยเทคนิค โปสท์และลิน
เทล ซึ่งใคร ๆ ก็ทำได้ภายหลังจึงมีการประดิษฐ์ให้
วิจิตรพิศดารมากขึ้น แต่โทริก็เป็นสิ่งก่อสร้างที่เรียบ
ง่ายอยู่นั่นเอง โดยเฉพาะโทริที่วัด อิเซ ซึ่งทำด้วยไม้
ไม่ทาสีเลย มีความงามแบบเรียบง่ายและเป็นแบบดั้ง
เดิมแต่ก็พัฒนามาจากแบบชาวบ้านแล้ว

โทริ เป็นประต้วัดชินโตภายนอก มองเห็นได้ง่ายเรา
จะเห็นโทริก่อนอื่นเมื่อเข้าไปใกล้วัดชินโต ก่อนที่จะถึง
ประตูภายในจริงๆ ของวัดก็จะมีโทริอีกแห่ง โทริเป็น
สัญลักษณ์ของวัดชินโต

คานบนสุดของโทริจะติดกับท้องฟ้า หรือไม้ทิวไม้สูง
ลูกหลุกตา ทำให้เกิดความรู้สึกกลับอย่างบอกไม่ถูก
วัดชินโตนั้นมักจะตั้งอยู่ในที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติ มี
ต้นไม้ ลำธาร ก้อนหิน ชินโตทำให้มีสิ่งแวดล้อมที่
เป็นธรรมชาติ มีวัดชินโตที่ไหน มีความเขียว มีธรรม
ชาติที่นั่น โทรินั้นหมายถึงที่สำหรับเกาะของนกก็ได้
โทริของวัดชินโตสมัยแรกไม่ทาสี แต่ของสมัยหลังที่
พุทธศาสนาเข้ามาแล้วทาสีแสดงเมื่อมองจะติดกับสีเขียว
ของต้นไม้ และท้องฟ้าอย่างชัดเจน โทริเป็นโครง
สร้างที่สง่างามเรียบง่ายเป็นความงามที่ผู้เขียนประทับใจ
ก่อนที่จะเห็น ชิงเดน และ ฮองเดน ของวัดชินโต ผู้

เขียนเขียนภาพโทริได้โดยไม่เบื่อเลย โทริมีหลายแบบ
แต่ก็มีความเป็นมาจากโทริแบบชาวบ้านจนถึงปัจจุบัน
นี้มีโทริทำด้วยปูนซีเมนต์โทริไม้ยังคงมีอยู่ตามวัดยุค
แรกเช่นที่วัดอิเซ วัดอิซูโมะและวัดโอโตริ เป็นต้น
โทริของวัดเซกิซานข้างบ้านพักของผู้เขียนนั้นทำด้วย
หิน

ก่อนที่จะเข้าไปสู่ตัวอาคาร ซึ่งเป็นบ้านของพระเจ้า
(KAMI) ที่เรียกว่าฮองเดนหรือชิงเดนนั้นสิ่งแวดล้อม
จะเต็มไปด้วยต้นไม้ ก้อนหิน ลำธาร วัดชินโตที่สำคัญ
ต้องมีสิ่งเหล่านี้ ทำให้เกิดความรู้สึกสงบร่มเย็นเป็นอย่างมาก
ผู้เขียนได้เขียนสิ่งเหล่านี้ไว้เช่นกัน

รูปเขียนเกือบ 50 รูปทั้งหมดนี้เขียนจากความประทับใจ
ใจมากกว่าเขียนบันทึกของจริง ความประทับใจในวัด
อิซูโมะ ซึ่งผู้เขียนได้เดินทางไปดูด้วยความลำบากต้อง
เดินทางหลายวันไปเมืองเล็กๆ ใกล้ฝั่งทะเลด้านตะวันตก
ตัวอาคารฮองเดนของวัดนี้สง่า และมีความรู้สึกกลับ
อย่างประหลาด โครงสร้างที่ตรงไปตรงมา การทง้น
ไม่ให้เห็นพื้นผิวธรรมชาติ ความรู้สึกแบบป่าทั้งตัวอา
การและแม้แต่ก้อนหินบนพื้นทำให้เรานึกถึงพระเจ้าผู้
ชายแห่งอิซูโมะคือโอกุนิ-นุชิ-โนะ-คามิ อาคารหลังนี้
มีบุคลิกเป็นชายอย่างเต็มที่ เป็นความงามที่เข้มแข็ง
เด็ดขาด ฉากหลังของวัดซึ่งเป็นป่าเขาช่วยให้บรรยากาศ
ขลังยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ยากที่จะบรรยายเป็นหนังสือ
ได้นอกจากดูจากภาพหรือจากสถานที่จริง

นักวิจารณ์ศิลปะบางท่านกล่าวว่า ความงามของสถาปัตยกรรม

กรรมของญี่ปุ่นอยู่ที่หลังคา ซึ่งเป็นความจริงอยู่ไม่น้อย รู้สึกว่าญี่ปุ่นพิถีพิถันในเรื่องหลังคาเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านความงามและเทคนิค หลังคามักจะหนาบางครั้งหนาถึงหนึ่งเมตร หลังคาตัวมักจะทำด้วยเปลือกไม้หรือไม่ก็หญ้าพิเศษ ส่วนบ้านชาวนามูงด้วยฟางหนา มาก หลังคาแบบนี้อาจมีอายุเป็นสิบปี

วัดอิซุไม่เป็นวัดชินโตวัดแรกๆที่ผู้เขียนได้ไปดู และเกิดความประทับใจ วัดชินโตที่สำคัญที่สุดคือวัดอิเซ ซึ่งอยู่ใกล้ฝั่งทะเลด้านตะวันออกอยู่คนละทิศกับวัดอิซุ ไม่ความงามของวัดอิเซนั้นไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงมาก เพราะเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลก สถาปนิกทั่วโลกได้พยายามจะมาวัดนี้ ซึ่งถือว่าเป็นแบบฉบับของสถาปัตยกรรมของโลกอีกแห่งหนึ่ง อาคารซึ่งเจงนั้นมีสัดส่วนที่ลงตัวและสวยงามโดยสมบูรณ์เทียบได้กับวิหารพาร์เธนอนของกรีกซึ่งสมบูรณ์ในสัดส่วนเช่นกัน อาคารซึ่งเจงของวัดอิเซเปรียบเสมือนผู้หญิงที่สวยงาม สง่างาม เรียบง่ายสะอาดตา ซึ่งเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับอาคารของเจงของวัดอิซุ

อาคารต่างๆ ของวัดอิเซทำด้วยไม้ที่ดีที่สุดคือ ไม้ซีโนกิ มีสีเกือบเหลืองอ่อน ไม่ได้มีการทาสีและประดับประดา กงทั้งพื้นผิวให้เห็นความงามตามธรรมชาติ กาลเวลาจะทำให้สีไม้เข้มขึ้นเรื่อยๆ อาคารนี้ปล่อยโครงสร้างให้เห็นอย่างตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อน เมื่อตัดกับฉากหลังเป็นต้นไม้จะเกิดความเด่นอย่างเรียบง่าย ยากที่จะกล่าวได้ คนญี่ปุ่นชอบสร้างสิ่งที่มีความพอดีในอิต

ผู้เขียนได้นำเอาความประทับใจในอาคารเหล่านี้ถ่ายทอดเป็นภาพขึ้นมา เพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของความงามที่เป็นแบบฉบับสำคัญที่สุดแบบหนึ่ง

นอกจากภาพซึ่งเจงแล้วผู้เขียนยังเขียนภาพโทริและสะพานที่วัดอิเซด้วย โทริที่วัดนี้เป็นโทริไม้ที่สวยงามที่สุดที่ผู้เขียนเคยเห็นมา

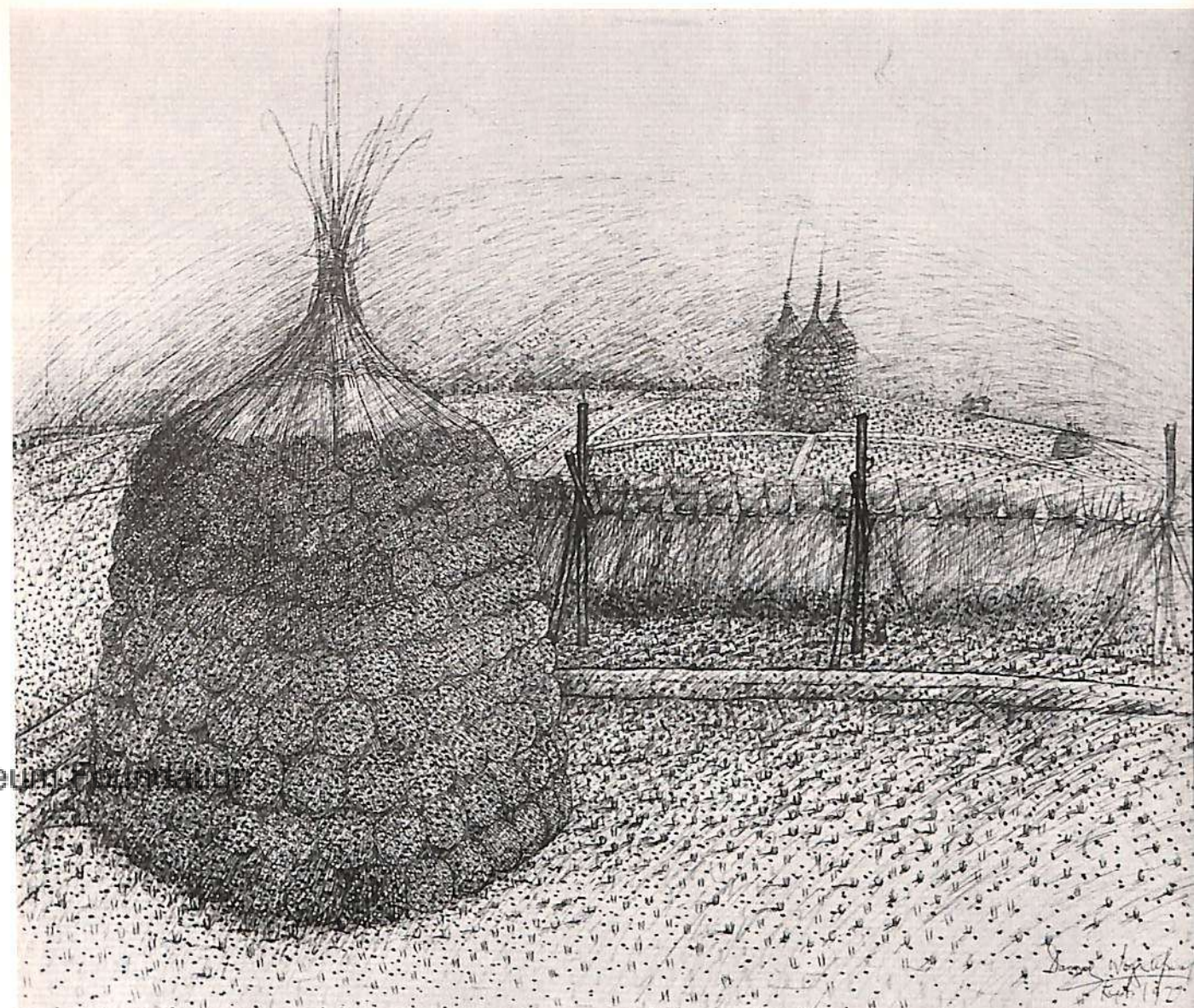
ที่วัดอิเซนั้นนอกจากซึ่งเจงแล้วยังมีอาคารเก็บสมบัติสองหลัง และยังมีข้าวหนึ่งหลัง ยังข้าวนี้ช่างคล้ายกับยังข้าวทางภาคเหนือของเรา ไม่เฉพาะตัวอาคารเท่านั้นที่สวยงาม การจัดสิ่งแวดล้อมเป็นภูมิทัศน์นั้นมีส่วนสัมพันธ์และเสริมบรรยากาศให้สมบูรณ์

แม่น้ำอิซุสุ ก่อนหินริมฝั่งน้ำใสที่ไหลตลอดเวลาทำให้เกิดภาพที่เกี่ยวกับธรรมชาติขึ้นมาหลายภาพ

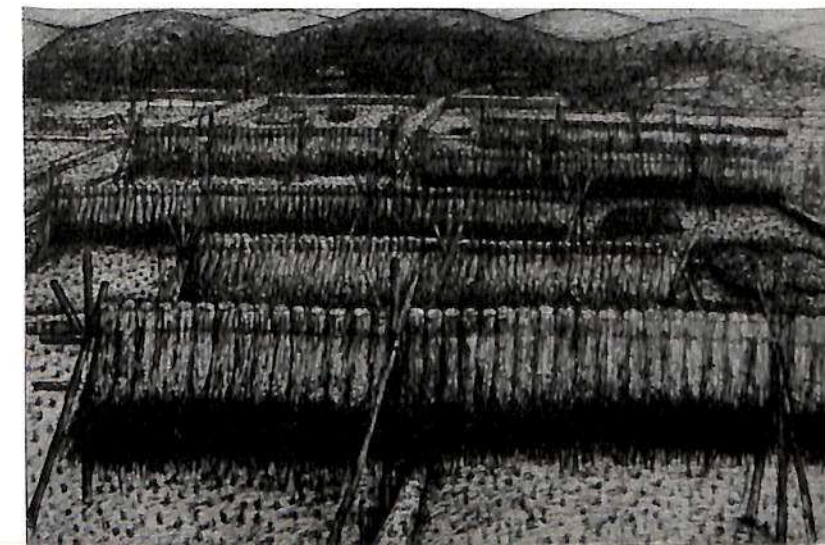
ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ของชาวนามูงและฟางที่มีต่อวัดนั้น เห็นได้อีกอย่างหนึ่งคือการใช้ฟางทำเชือกศักดิ์สิทธิ์ (SHIMENAWA) ที่ใหญ่ที่สุดจะเห็นได้จากที่แขวนไว้ที่อาคาร ไฮเดง ของวัดอิซุ

ผู้เขียนไม่ได้สนใจศาสนาชินโตมากนัก และไม่สนใจว่าศาสนานี้มีผลร้ายต่อกันญี่ปุ่นอย่างไร ผู้เขียนสนใจศิลปชินโตซึ่งมีผลทางบวกต่อกันญี่ปุ่น และผู้เขียนสถาปัตยกรรมชินโตยุคแรกนั้นสะท้อนให้เห็นบุคลิกญี่ปุ่นโบราณเป็นอย่างดี ด้วยเหตุที่ผู้เขียนสนใจแต่เรื่องความเรียบง่ายและความประหยัของรูป จึงสนใจแต่เรื่องบ้านชานา และสถาปัตยกรรมชินโตยุคแรก

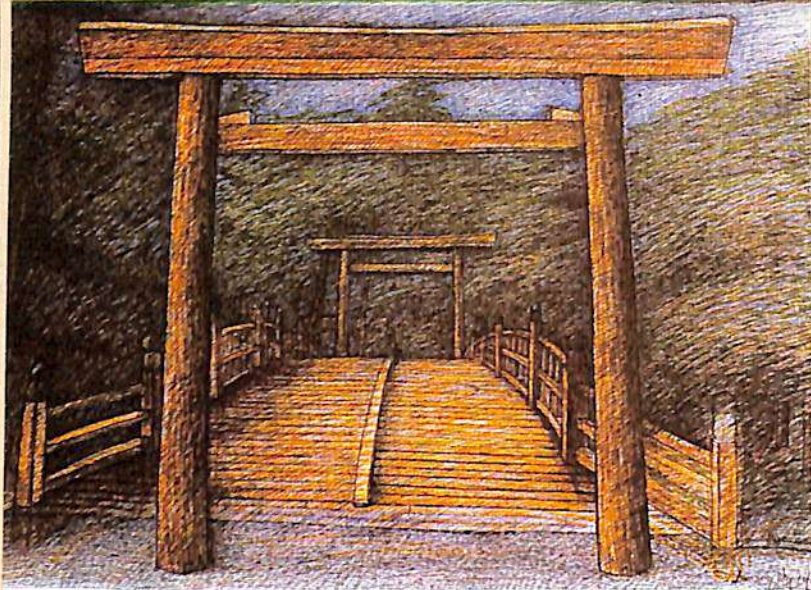
Rama IX Art Museum Bangkok

ทุ่งนา-2
2. Rice Field-2

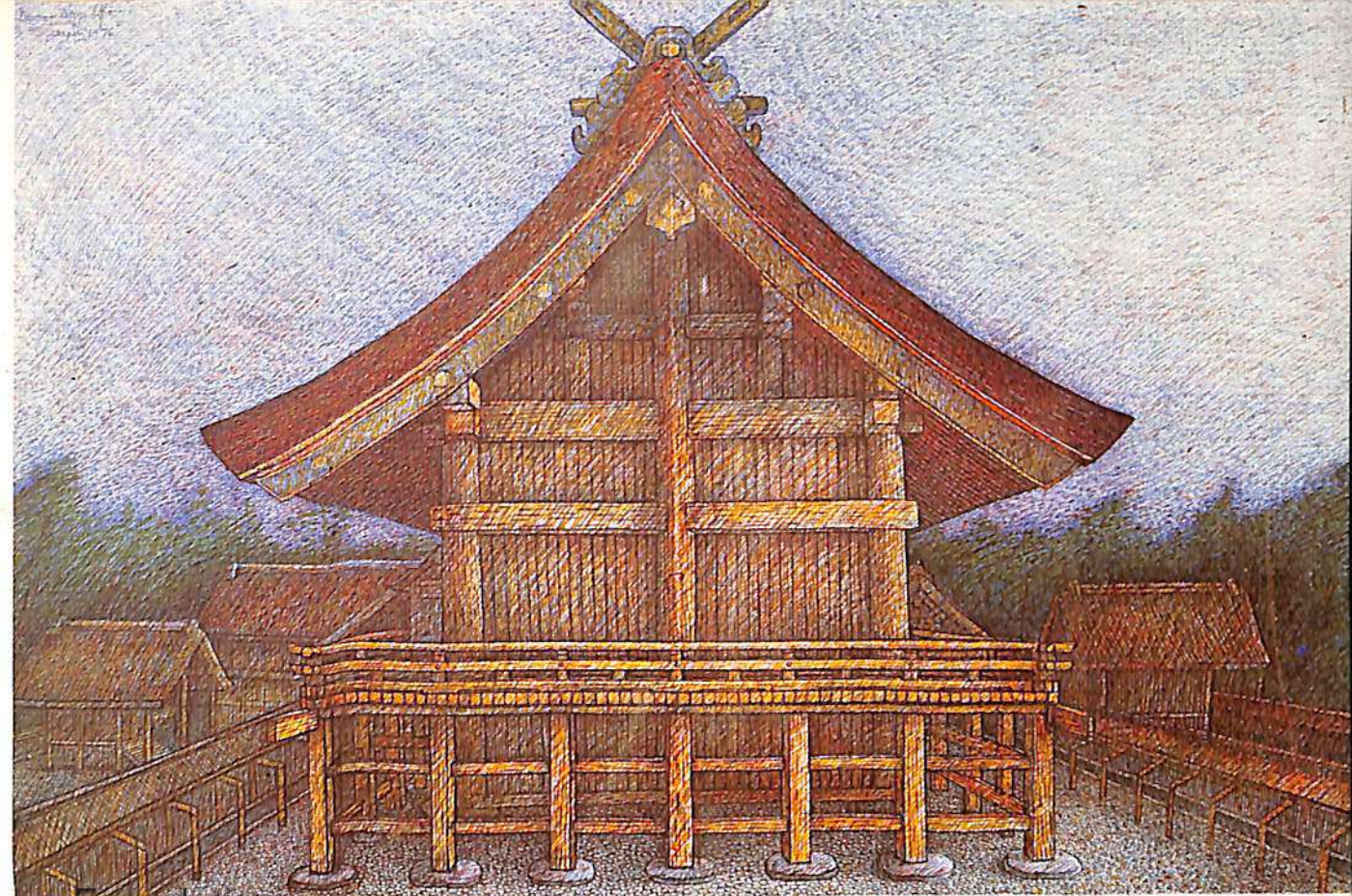
ทุ่งนา-1
1. Rice Field-1

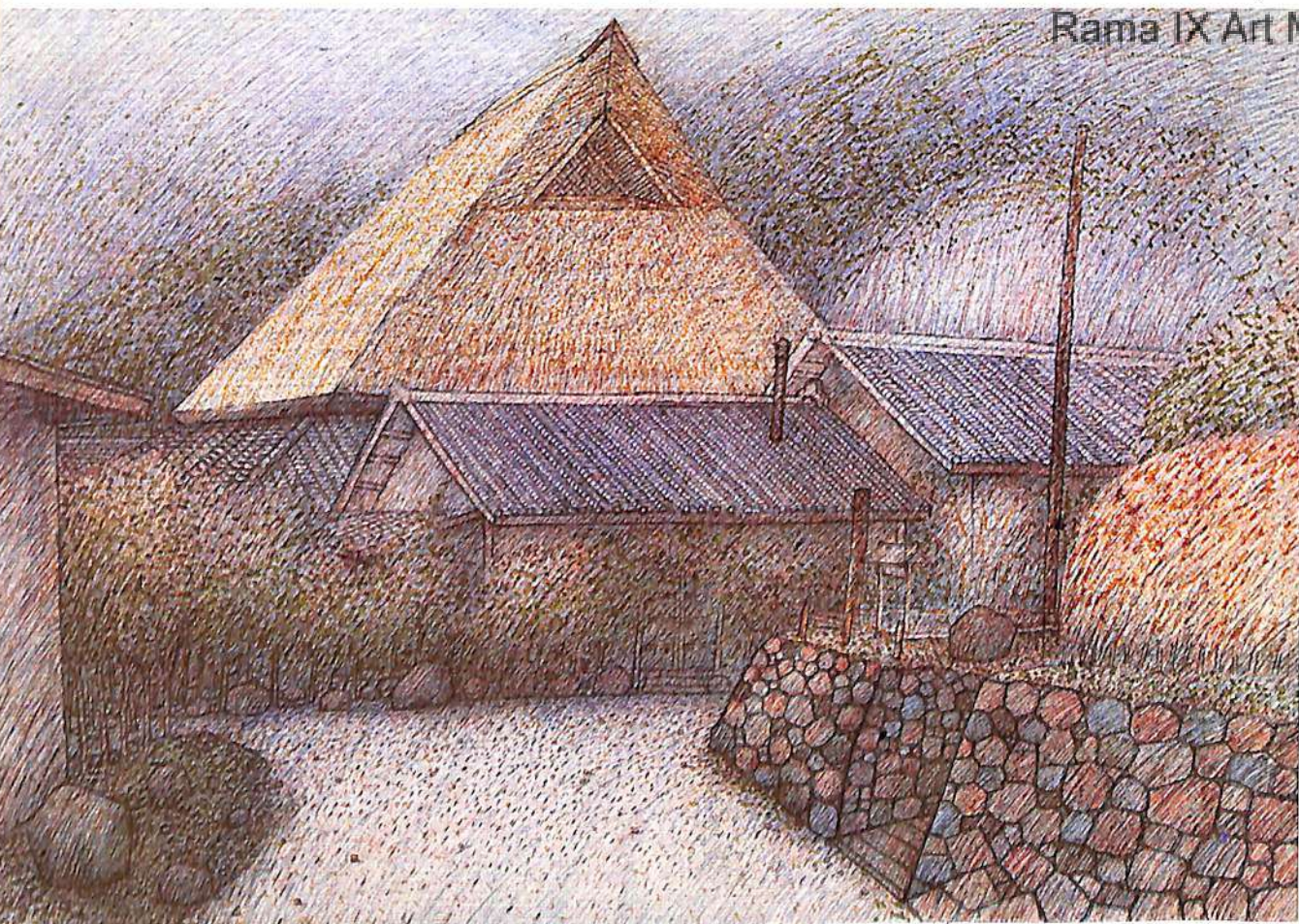
โทริ-3
13. Torii-3

บ้านชาวนา-3
5. Farmhouse-3

Rama IX Art Museum Foundation

วัดอิซุโมะ -1
25. Isumo Taisha-1

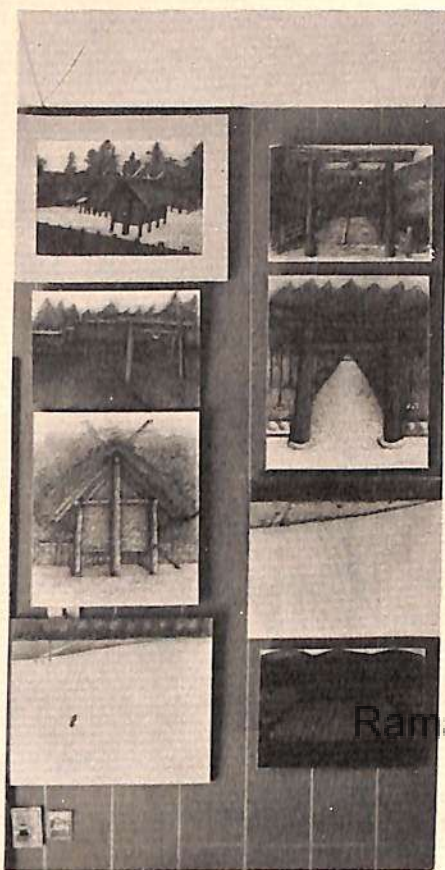
ถนน -1
26. Road-1

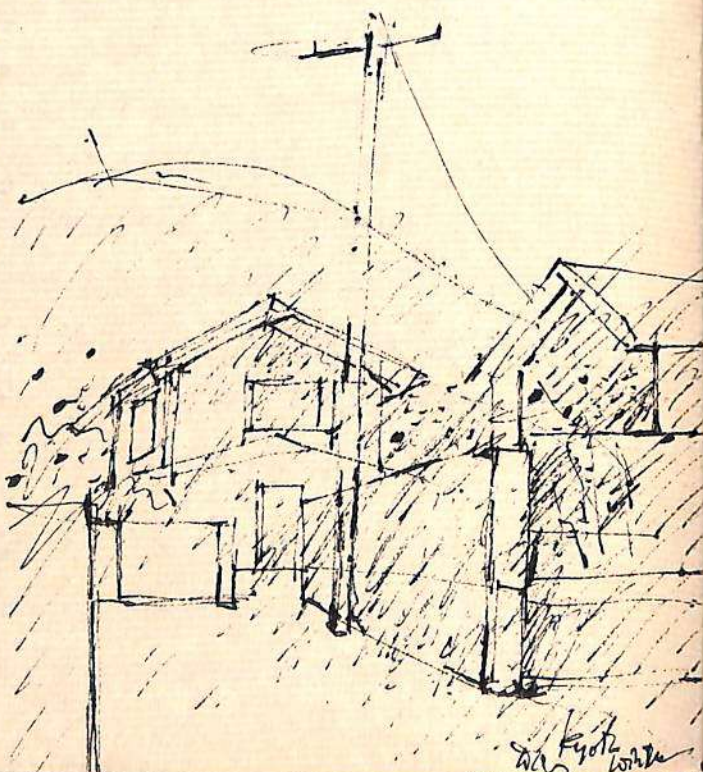
เหมาะสมที่สุดของผู้เขียน แต่ที่ต้องเขียนเป็นหนังสือ
ขึ้นมากเพื่อให้ผู้ซึ่งชอบอ่านหนังสือ หรือต้องการการ
แนะนำโดยหนังสือมีโอกาสได้อ่าน สำหรับท่านผู้ชมที่
ไม่ชอบการแนะนำด้วยหนังสือ ชอบที่จะอ่านผลงานที่
เป็นภาพโดยตรงนั้นก็โปรดดูภาพโดยตรงไม่จำเป็นต้อง
อ่านข้อเขียนก็ได้

ผลงานยุคญี่ปุ่นมีอยู่ประมาณ 50 ภาพ ถูกไฟไหม้จาก
การสงครามไปรษณีย์เสียบ้าง มีผู้สนใจขอซื้อไปบ้าง
ขณะนี้เหลืออยู่สามสิบกว่าภาพที่เขียนและแต่งเสร็จแล้ว
สามารถนำออกแสดงได้

ผู้เขียนมีความคิดว่าศิลปินไม่ได้ทำงานเพื่อตนเองเท่านั้น
เมื่อเราทำอะไรมีอะไรก็อยากให้ผู้อื่นมีส่วนร่วม มีส่วน
ได้รับด้วย สำหรับที่ประเทศญี่ปุ่นนั้นได้เคยเชิญเพื่อน
ญี่ปุ่นมาดูผลงานที่บ้านพัก และแสดงที่สมาคมศิลปิน
ญี่ปุ่นในโตเกียวเมื่อเดือนเมษายน 2520 สำหรับใน
ประเทศไทยนั้นก็พยายามจะจัดแสดงให้ได้ และก็ได้รับ
เชิญจากสวนประทีป นครปฐม และสถาบันวัฒนธรรม
เยอรมันให้แสดงผลงานยุคญี่ปุ่น ในการจัดนิทรรศการ
นี้ได้รับความเอื้อเฟื้อ และความร่วมมือจากคณะอักษร-
ศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนประทีป นครปฐม
มูลนิธิญี่ปุ่น และสถาบันวัฒนธรรมเยอรมัน ผู้เขียน
ใคร่ขออภัยที่ไม่ได้เอ่ยชื่อองค์กรและบุคคลอีกมากมาย
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทำให้สามารถเขียนภาพชุดนี้ขึ้น
ได้ แต่จำเป็นต้องเอ่ยถึงมูลนิธิญี่ปุ่นที่กรุณาให้ทุนเป็น
เวลาหนึ่งปี และทางราชการที่อนุมัติให้ลาราชการไปดู
งาน และศึกษาวิจัยในประเทศญี่ปุ่น ผู้เขียนหวังว่า ผล
งานชุดนี้จะมีประโยชน์ทางจิตใจต่อท่านไม่มากนักน้อย

Rama IX Art Museum Foundation

- ธรรมคุณ, เกียวโต
29/2/2529

มาอยู่ที่นี่ 16 วัน 26 ปีแล้ว
ได้รู้ทุกอย่างเกี่ยวกับที่นี่ 150 ปีแล้ว
ต้นกำเนิดของที่นี่ 150 ปีแล้ว
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ
ที่นี่มีทุกอย่างที่ฉันต้องการ

15, Babawaki-cho, Shugakuin, Kyoto

April 29, 1976

I'm here to survey art on Japan
Foundation Fellowship and will be
in Japan until April 1977.
As you know, it's very difficult
for an artist to survive.
There's not much chance to
be free to do what you really
want to. This is only my
temporary chance, or not at all.
I hope to do some work
and most of all to find peace. W.A.

